

Xử đoán trong 2:12-16 và 4:3-5

1. Vấn đề:

- a. Cả hai đoạn KT đều dùng từ **xử đoán** trong VI1934 và **xét đoán** trong RVV11.
- b. Quan điểm của 4:3-5:
 - Xử đoán của con người: tín hữu, người đời, và ngay cả bản thân, không quan hệ gì
 - Chỉ có Chúa là Đáng xử đoán
 - Để Chúa xử đoán ngày Chúa đến
- c. Quan điểm của 2:12-16:
 - Người thuộc linh xử đoán mọi sự mà chính mình không bị ai xử đoán
- **Câu hỏi**: 2 đoạn KT có mâu thuẫn với nhau không? Chúng ta kết luận gì về việc xử đoán để có thể áp dụng trong đời sống hằng ngày?

Xử đoán trong 2:12-16 và 4:3-5

1. Cả hai đoạn KT đều dùng 1 động từ trong bản KT Hy Văn:

ἀνακρίνω:

- Nghi vấn, tra hỏi (question, examine) (Công Vụ 4:9; 17:11; 12:9; 24:8)
- Xét xử, xử đoán, xem xét, thẩm định, định giá (judge, evaluate) (1 Cor. 2:14-15; 4:3-5; 9:3; 10:25,27; 14:24)

2. Như thế cả hai đoạn KT đều nói về xử đoán

4. Ý nghĩa của 4:3-5 khá rõ ràng: không xử đoán người khác

5. Cần trở lại 2:12-16 để tìm hiểu ý nghĩa của phân đoạn KT

Giải nghĩa 1 Cor. 2:12-16

1. PĐKT này so sánh người xác thịt (**natural person**) và người thuộc linh (**spiritual person**).
2. **πνευματικός**: (tính từ dùng như danh từ) người thuộc linh
3. Người thuộc linh là người được sự hướng dẫn của ĐTL từ tâm trí đến lời nói đến hành động, nghĩa là “đầy dẫy ĐTL”, một cách hoàn toàn
4. 1 Cor. 2:15: “Người đầy dẫy ĐTL xử đoán / thẩm định mọi sự”
5. Xét đoán / thẩm định mọi sự là công việc của ĐTL
→ ĐTL có khả năng xử đoán, xem xét, thẩm định mọi sự với độ chính xác tuyệt đối.

Giải nghĩa 1 Cor. 2:12-16 (tiếp)

1. Một nguyên tắc giải kinh quan trọng
“Kinh Thánh giải nghĩa Kinh Thánh”
2. Các PĐKT khác không cho phép con người xét đoán, xử đoán nhau (Mat. 7:1; 1 Cor. 4:3-5)
3. **Kết luận:**
 - a. 1 Cor. 2:12-16 và 1 Cor. 4:3-5 không mâu thuẫn với nhau.
 - b. Không xét đoán người khác.
 - c. Áp dụng 1 Cor. 2:12-16 để xét đoán người khác là lạm dụng KT.
 - d. Nên nhớ rằng khi chúng ta xét đoán người khác, chúng ta vi phạm KT và do đó không được ĐTL hướng dẫn